

D ch: Nguy n Ph ng Hoàng

Soon Ok Lee Hán Thành, Nam Hàn Ngày 21 Tháng 6, 2002

Ng i s ng sót trị i tù B c Hàn

Tôi là m t ng i công dân nh d B c Hàn, trung thành v i Lãnh Đ o và Đ ng, và tin r ng B c Hàn là m t thiên đ ng c a con ng i. Tôi là Giám Đ c Văn Phòng Ti p Li u cho cán b đ ng 14 năm cho t i năm 1984 tôi b b t v i l i vụ cáo là bi n th công qu . Tôi đã b tra t n tàn t trong su t 14 tháng đ u c a cu c đ u tra t i khi tôi b ép nh n t i vụ cáo đó. Dĩ nhiên là tôi b x 13 năm tù trong m t phiên tòa k ch c m. Tôi đã tù 5 năm 2 tháng và đ c tr t do trong m t cu c khoan h ng b t ng .

Trong su t 6 tháng đ u trong tù, tôi đã làm vi c ng n ng i trong t t c các x ng c a nhà tù tr c khi tôi đ c chuy n qua làm k toán vì có kinh nghi m c a m t k toán viên. Công vi c hàng ngày c a tôi là c p nh t hóa danh sách tù nhân b ng cách xóa tên nh ng ng i b ch t và c ng thêm nh ng tù nhân m i đ n, phân ph i th c ăn và s n ng su t lao đ ng, c p nh t hóa nh ng công vi c đã hoàn b , thu gi nh ng b n báo cáo công vi c, mang nh ng công l nh m i t i các công tr ng v n v n...

Vì v y tôi đ c coi nh ng h s c a các tù nhân và nh ng k ho ch s n su t v.v..., và đ c đ c quy n hàng ngày đi t i t t c các c x ng trong trị i tù c hai khu v c nam và n . Tôi s ng sót trong trị i tù h n 5 năm th m th ng vì có c h i hàng ngày đi l i t t c các công tr ng mà các tù nhân khác không đ c đ n, và b i vì tôi có m t công vi c k toán t ng đ i d dàng trong văn phòng v i các cai tù.

Tôi n p mình cho Nam Hàn vào tháng 12 năm 1995 v i ng i con trai c a tôi là Dong Chul Choi. Tôi xu t b n m t cu n sách, Nh ng C p M t Sáng C a Lũ Quái V t Không Đuôi, H án Thành tháng 12 năm 1996 đ báo cho th gi i bi t v nh ng t i vi ph m nhân lo i này c a chính quy n B c Hàn. V i s tr giú c a m t sinh viên h i h a, tôi đã trình b y nh ng hình nh cho th gi i th y th t tr ng t i tr ng ch ng nhân lo i c a B c Hàn.

Ngoài nh&#ng khu v&#c giam gi&# nh&#ng tù nhân chính tr&#, có thêm 3 khu v&#c giam gi&# bí m&#t các tù nhân chính tr&#. Tù nhân nào b&# bu&#c t&#i vi ph&#m chính sách c&a đ&#ng b&# giam &# đây qua m&#t phiên tòa trò k&#ch c&#m. Tôi là tù nhân c&a m&#t trong nh&#ng tr&#i tù chính tr&# nà&#

Tôi xin k&# l&#i đ&#i s&#ng trong tr&#i tù B&#c Hàn

M&#t tù nhân không có quy&#n nói, c&#&#i, hát hay soi mình trong g&#&#ng. Các tù nhân ph&#i qu&# đ&#&#i đ&#t, cúi đ&#u th&#t sát xu&#ng khi đ&#&#c lính canh g&#i, h&# không đ&#&#c nói gì ngoài vi&#c tr&# l&#i nh&#ng câu h&#i đ&#&#c h&#i. Nh&#ng tr&# s&# sinh c&a các tù nhân n&# b&# gi&#t ngay sau khi sinh. T&#t c&# các tù nhân ph&#i làm vi&#c nh&# nô l&# 18 ti&#ng m&#t ngày. N&#u ti&#p t&#c không h&#i đ&# s&# công su&#t có nghĩa s&# b&# &# 1 tu&#n trong xà lim k&# lu&#t. M&#t tù nhân ph&#i t&# b&# nhân ph&#m c&a con ng&#&#i. Khi tôi đ&#&#c tha, kho&#ng 6,000 tù nhân, nam l&#n n&#, đã khóc và nài xin tôi vi&#c t&#m lòng c&a h&#, hãy cho th&# gi&#i bên ngoài bi&#t n&#i ch&#u đ&#ng đau kh&# c&a h&#.

Làm sao tôi có th&# quên c&#p m&#t c&a h&#, c&#p m&#t c&a nh&#ng con quái v&#t không đ&#u?"

Sau khi đ&#&#c th&#, tôi đã có th&# có m&#t đ&#i s&#ng yên lành &# B&#c Hàn và h&#&#ng sung s&#&#ng đ&#a v&# cũ c&a tôi, m&#t đ&#ng viên cao c&#p, vì m&#i ng&#&#i đ&#u bi&#t r&#ng tôi vô t&#i. Tuy nhiên, tôi đã quy&#t đ&#nh mang c&# m&#ng s&#ng c&a mình đ&# báo cho th&# gi&#i bi&#t t&#i tr&#ng ch&#ng nhân lo&#i c&a Kim Nh&#t Thành II.

Tôi xin khai r&#ng h&#u h&#t 6,000 tù nhân &# đó khi tôi vào tù năm 1987, ch&# vào năm 1992 khi tôi đ&#&#c tha, đã ch&#t h&#t đ&#&#i tình tr&#ng c&#c kh&# trong tù.

Đ&#u này cho th&#y kho&#ng 1,000 tù nhân b&# ch&#t m&#i năm và cùng s&# l&#&#ng tù nhân m&#i đ&#&#c cung c&#p hàng năm đ&# h&#i đ&# s&# l&#&#ng s&#n xu&#t!

Tôi nh&# tôi là ng&#&#i tù duy nh&#t đ&#&#c th&# trong su&#t th&#i gian tôi &# tù.

Ch có m t tr ng h p ngo i l duy nh t mà tôi nh là m t nhóm kho ng 250 tù nhân, nh ng ng i Đ i Hàn t. H đ c đ a đ n t tr i giam Yodok, tôi đ c cho bi t, nhi u tháng tr c khi tôi đ c đ a đ n tr i. Vào ngày l k ni m 30 năm ký k t hi p đ nh gi a B c Hàn và Nh t B n đã cho phép nh ng c dân Đ i Hàn đ c h i h ng t Nh t B n tr v B c Hàn (th i gian ng n ngay sau khi bà ta đ c đ a đ n tr i tù), h đã b đ a đ n m t đ a đi m không ai bi t.

Phiên Tòa K ch C m C a B c Hàn

Phiên x đ u tiên vào lúc 10 gi sáng v n phòng cũ c a tôi, n i tôi làm vi c 17 năm nh m t đ ng viên trung thành. Tôi mu n g p ch ng tôi tr c khi b c vào tòa. "Ch ng c a bà không có đ đây. Đ ng có mà g ng g p b t c ai khác, hi u ch a" là câu tr l i.

Tôi không c đ c g p ch ng tôi trong ngày x ??

Tôi g p lu t s c a tôi l n đ u tiên trong phòng x . Phiên tòa g m có m t ng i chánh án, m t công t viên, lu t s và 2 ng i "b i th m viên". Ngu i h i cung tôi cũng có m t hôm đó. V quan tòa nói vài l i m đ u v nh ng t i danh vu cho tôi và h i tôi có nh n t i hay không.

Tôi có h a v i ng i h i cung tôi tr c đó không lâu là tôi s nh n t i, nh ng ngay lúc đó, tôi không th nào k m ch đ c chính b n thân c a mình. "Th a quý tòa, tôi không bi n th công qu hay vi ph m b t c đi u gì chính sách c a đ ng. Ch a bao gi , ch a bao gi ! Tôi vô t i. Xin cho tôi m t cu c đi u tra công b ng."

Hai ng i lính gác bên c nh tôi quát: "Mày điên r i!" và đá vào đ u g i tôi.

Ngay lúc đó, ông tòa tuyên b phiên tòa s th m ch m d t. Cu c x không đ y 15 phút!

Hôm đó, ngày 9 tháng 11 năm 1987, tr i r t l nh trong ngày x tôi. Lúc ban sáng, nh ng ng i h i cung tôi lúc nào cũng c nh cáo tôi: "Mày nên nói n ng c n th n tr c tòa hay ch ng con c a mày s b r c r i nghiêm tro.ng. Nh k đi u đó!" (Tôi không bi t r ng ch ng tôi, th t ra, đã

l&#n tr&#n trong n&# c!)

Tuy nhiên, tôi đã nh&# t đ&# nh m&# t cách c&# ng quy&# t là làm nh&# ng gì tôi có th&# đ&# ch&# ng mình s&# vô t&# i c&# a tôi v&# i các đ&# ng viên đ&# ng và ch&# ng tôi. Tôi h&#y còn quá ngây th&# và xúc đ&# ng khi nghĩ đ&# n vi&# c g&# p ch&# ng, k&# l&# n cho ch&# ng mình nghe trong phòng tòa, nh&# ng đi&# u kh&# s&# mà tôi ch&# u đ&# ng.

Sau phiên x&# s&# th&# m không đ&# y 15 phút, tôi b&# gi&# t&# i m&# t phòng giam c&# nh sát đ&# ch&# phiên x&# chính th&# c t&# i 5 gi&# chi&# u. Tôi không đ&# c cho ăn và u&# ng. Nh&# ng tên h&# i cung tôi ti&# p t&# c qu&# y nhi&# u tôi v&# i l&# i h&#m đ&# a: "Chuy&# n gì s&# x&# y ra cho ch&# ng con mày? N&# u mày nh&# n t&# i tr&# c tòa, h&# s&# đ&# c an toàn. Còn không, mày bi&# t chuy&# n chỉ s&# x&# y đ&# n cho chúng nó mà."

Trong phiên tòa bu&# i chi&# u, tôi ph&# i nói "Có" khi ông tòa h&# i tôi "Bà có nh&# n nh&# ng t&# i danh này hay không?". Ch&# ng có ch&# ng c&# hay ch&# ng nhân nào đ&# c đ&# a ra đ&# k&# t t&# i tôi t&# i tòa c&#. Ông tòa cũng ch&# ng nh&# c nh&# gì đ&# n vi&# c thi&# u tang ch&# ng và nhân ch&# ng, x&# tôi 13 năm tù vì t&# i vi phạm chính sách th&# ng m&# i c&# a chính quy&# n và bi&# n th&# công qu&#.

V&# lu&# t s&# im l&# ng trong su&# t phiên x&#.

Ch&# là nghi th&# c đ&# a tôi đi tù qua cái c&# m&# t phiên x&#.

Phòng Hành Hình Kh&# n C&# p D&# i Lòng Đ&# t

G&# n c&# ng canh gi&# nhà tù là m&# t cái c&# ng s&# t r&# t l&# n đ&# a đ&# n nh&# ng đ&# ng h&# m d&# i đ&# t. Toán lính canh th&# ng nh&# c nh&# đám tù nhân r&# ng đ&# i h&# đ&# c xem nh&# b&# và h&# có th&# b&# th&# tiêu t&# p th&# b&# t c&# lúc nào trong nh&# ng đ&# ng h&# m d&# i đ&# t đó. Nh&# ng đ&# ng h&# m đó, dĩ nhiên, có th&# b&# phá s&# p b&# t c&# lúc nào, xóa b&# nh&# ng đ&# u hi&# u c&# a m&# t m&# chôn t&# p th&#. Đ&# c bi&# t là nh&# ng căn h&# m d&# i đ&# t đó r&# ng l&# n t&# i đ&# có th&# ch&# a hàng nhi&# u ngàn tù nhân m&# t lúc. Khu v&# c tù nhân nam có công x&# ng l&# n d&# i đ&# t đ&# s&# n xu&# t đ&# n d&# c và vũ khí. Tôi ch&# a bao gi&# đ&# c xu&# ng t&# i d&# i x&# ng s&# n xu&# t vũ khí nh&# ng tôi th&# ng nghe nh&# ng ng&# i cai ng&# c nói v&# nó. Tôi không đ&# c rõ là nh&# ng căn h&# m bên khu v&# c n&# đ&# c giao thông v&# i công x&# ng d&# i đ&# t bên khu v&# c nam hay không.

Trình Tù Bị c Hàn

Tác Giả: Lßi chßng cßa Bà Soon Ok Lee
Chúa Nhật, 08 Tháng 3 Năm 2009 04:50

Tôi thßng thßy khßi tßa ra tßng khßi tßa xa trên đßnh đßi. Tôi đß cß nói cho bißt tßng khßi đß là mßt trong nhßng lß thông hßi cßa nhßng đßng hßm đßi đßt.

Đßm Thßc Cho Tù Nhân

- Canh Mußi

-100 grams ngô vßn, nguyên bßa ăn

-80 grams ngô vßn, gißm bßt đß trßng phßt

-60 grams ngô vßn, gißm bßt đß trßng phßt

Tình Trßng Ngß Cßa Các Tù Nhân

Khoßng 80 tßi 90 tù nhân ngß trong mßt phòng đßy rßn rßp đß 6 thßc cß chißu dài và 5 thßc cß chißu ngang (khoßng 19 feet x 16 feet).

Khoßng 80% tù nhân là nhßng bà nßi trß. Phòng ngß giam giß tù quá chßt hßp tßi đßng ß đß là mßt hình thßc đßng bß tra tßn. Tù nhân ngß trên sàn, ôm chßt lßy nhau, đßu và chân giáp nhau. Vì vßy, tù nhân ngß vßi nhßng bàn chân hôi thßi cßa các tù nhân khác đßng ngay mũi cßa mình. Hß cußn qußn áo mình làm gßng

Trong sußt mùa đßng, hßi ßm tß thân thß cßa các tù nhân sßi ßm cho nhau qua nhßng cßn gió lßnh thßi lên tß đßi sàn nhà. Tuy nhiên, trong mùa hè, mùi mß hôi và mùi hôi thßi tßng ßi các tù nhân ngßt ngßt tßi đß hß xin đßc ngß tßi ngay các công trßng, mßc dù đßu đß có nghĩa hß

ph&#i làm vi&#c thêm.

Hai tù nhân, m&#i ca, ph&#i th&#c 1 ti&#ng m&#i đêm đ&# canh gát. Khi tr&#i sáng, tù nhân canh gát ban đêm ph&#i báo cáo t&#i các cai tù nh&#ng chi ti&#t khi h&# làm ph&#n s&# bao g&#m c&# s&# m&# ng&# c&a các tù nhân khác. H&# s&# b&# tăng gi&# canh n&#u b&# b&#t ng&# g&#c khi canh gát.

Đi&#m Danh Chi&#u

Các tù nhân đ&#&#c chia ra thành t&# và nhóm và luôn luôn ph&#i sinh ho&#t t&#p th&# đ&#&#i kh&#u hi&#u "T&#t c&# sinh ho&#t qua t&# và nhóm!" Các tù nhân th&#c đ&#y, đ&#ng x&#p hàng đi&#m danh, đi làm, nh&#n ph&#n ăn, đi làm v&# sinh, hoàn t&#t công vi&#c và đi ng&# m&#t cách t&#p th&# và đ&#&#i quy&#n sinh sát c&#a cai tù.

Sau m&#t ngày làm vi&#c c&#c nh&#c, tù nhân quá m&#t và ki&#t s&#c t&#i đ&# nhi&#u ng&#&#i đã có nh&#ng v&#n đ&# th&# xác không v&# phòng giam ngay đ&#&#c. Đi&#u này có nghĩa nh&#ng tù nhân khác cùng m&#t t&# ph&#i đ&#i và ng&# ít h&#n. M&#i t&#i, đó là đi&#u kh&#ng khi p&# đ&# kho&#ng m&#t ti&#ng hay lâu h&#n: Tù nhân g&#i nhau, hay đi&#m danh đi đi&#m danh l&#i, trong khi đó các tù nhân mong m&#i đ&#&#c đi ng&# s&#m ch&#ng nào t&#t ch&#ng đó.

Tr&#i tù Kaecheon n&# g&#m có 11 t&# làm vi&#c: x&#&#ng linh tinh, x&#&#ng xu&#t c&#ng, x&#&#ng làm gi&#y, x&#&#ng cao su, x&#&#ng qu&#n áo, x&#&#ng c&#t v&#i, t&# s&#a so&#n cho các công vi&#c, t&# b&#o trì, t&# k&# lu&#t, t&# tr&#ng c&#y, và t&# nhà b&#p.

Các tù nhân luôn luôn ph&#i cúi đ&#u xu&#ng khi làm và tránh nh&#ng c&# đ&#ng không c&#n thi&#t lúc làm vi&#c. H&#n m&#t n&#a tù nhân n&# có nh&#ng c&#c u trên đ&#u ho&#c trên vai và b&# gù l&#ng hay tàn t&#t. H&#u h&#t các tù nhân n&# làm vi&#c trong x&#&#ng gi&#y đ&#u b&# sói đ&#&#.

C&# t&# ch&#u trách nhi&#m v&# nh&#ng l&#m l&#i c&#a b&#t c&# tù nhân nào trong nhóm. Vì lý do đó, nh&#ng tù nhân m&#i vào không đ&#&#c chào đón ch&#p nh&#n vì c&# t&# s&# ph&#i làm vi&#c nhi&#u h&#n và đi ng&# tr&# h&#n b&#i vì tù nhân m&#i làm vi&#c và di chuy&#n không đ&#&#c nhanh.

Tù Nhân Và Lính Gác Tù

Trong tất cả các khu x&#ng, đ&#u có nh&#ng phòng kính cho lính gác tù ng&#i đ&# coi gi&# tù nhân làm vi&#c. Qua nh&#ng b&#c t&#ng kính, h&# có th&# coi tù nhân làm vi&#c và tránh đ&#c mùi hôi th&#i n&#ng n&#c. H&# n&#a, lính gác tù lúc nào cũng đeo kh&#u trang và đ&#ng xa các tù nhân vì mùi hôi th&#.

M&#t tù nhân ph&#i ch&#y đ&#n tr&#c m&#t cai tù và ng&#i th&#p xu&#ng b&#ng đ&#u g&#i, đ&#u g&#c xu&#ng b&#t c&# khi nào đ&#c g&#i, là m&#t đ&#u thông th&#ng. Tù nhân ch&# đ&#c phép tr&# l&#i nh&#ng câu h&#i và không đ&#c nói gì khác. Các tù nhân th&#ng b&# đá vào m&#t hay nh&# hoa n&#u tr&# l&#i ch&#m hay c&# th&# di đ&#ng. Các tù nhân b&# tr&#ng ph&#t đích đáng n&#u ng&#ng đ&#u lên hay làm m&#t đ&#ng tác co du&#i c&# th&# cho đ&# m&#.

Xà Lim, Phòng K&# Lu&#t

Xà lim là phòng tr&#ng ph&#t mà tù nhân kinh s&# nh&#t. B&# ngang c&#a phòng th&#ng là 60 cm và cao kho&#ng 110 cm. Vì th&# các tù nhân không th&# đ&#ng, không th&# du&#i chân hay n&#m xu&#ng. H&# không c&# d&#a vào t&#ng đ&#c vì vách t&#ng l&#m ch&#m nh&#ng c&#nh nh&#n. Có 20 phòng k&# lu&#t cho tù nhân n&# và 58 phòng k&# lu&#t cho tù nhân nam.

H&# th&#ng th&#ng b&# nh&#t t&# 7 đ&#n 10 ngày tùy theo các t&#i nh&# đ&# m&#t v&#t đ&#u m&# d&#nh vào qu&#n áo, không nh&# thông đ&#p T&#t c&#a ông Ch&# T&#ch Nhà N&#c hay không đ&#t tiêu chu&#n năng suất làm vi&#c.

Khi tù nhân đ&#c th&# v&# t&# nh&#ng xà lim này, chân c&#a h&# b&# cong vòng, th&#ng t&#n vì b&# l&#nh trong mùa đông, và vì v&#y h&# đi r&#t khó khăn.

Nhi&#u tù nhân tr&# nên t&#t nguy&#n vì thi&#u v&#n đ&#ng và cu&#i cùng ph&#i ch&#t vì ph&#i làm vi&#c ngay sau khi đ&#c th&#. Các tù nhân g&#i xà lim k&# lu&#t là "Phòng Chilsong", có nghĩa t&# phòng c&#a m&#t lo&#i qu&# đen.

Tháng 11 năm 1989, tôi b&#nh&#t trong xà lim 1 tu&#n l&# vì t&#i đ&#nh che đ&#u m&#t cái áo may h&# b&#i m&#t cô thi&#u n&# 20 tu&#i. Ng&#&#i thi&#u n&# này b&# đ&#a t&#i phòng tra t&#n và không ai th&#y m&#t cô ta l&#n nào n&#a. Còn có nh&#ng đ&#u này, nh&#ng lu&#ng gió l&#nh bu&#t ng&#&#i th&#c lên t&# l&# đ&#i c&#u r&#t là đau đ&#n. Vào mùa hè, tù nhân c&#ph&#i ph&#i hàng ngàn con giòi xu&#ng l&#i l&# đ&#i c&#u.

Sau khi đ&#&#c th&#, tôi đi đ&#ng khó khăn đ&#n 15 ngày, nh&#ng tôi ph&#c h&#i l&#i đ&#&#c vì công vi&#c tôi làm đã khi&#n tôi có c&# h&#i đi kh&#p ch&#n tr&#i tù đ&# truy&#n l&#nh làm vi&#c.

H&# nói th&#t là m&#t ngày may m&#n n&#u m&#t tù nhân nào đó b&#t đ&#&#c m&#t chú chu&#t trèo vào phòng t&# l&# c&#u tiêu.

Tù nhân dùng tay không b&#t s&#ng con chu&#t và ăn s&#ng nó, vì chu&#t là lo&#i th&#t duy nh&#t có trong tù. H&# nói ăn th&#t chu&#t s&#ng ngon t&#i đ&# không th&# quên đ&#&#c. N&#u h&# b&# b&#t ăn th&#t chu&#t, ngày ph&#t s&# b&# gia tăng. Vì th&# h&# r&#t c&#n th&#n khi b&#t và ăn th&#t chu&#t.

Các Tù Nhân Ch&# Đ&#&#c Dùng Nhà C&#u Hai L&#n M&#t Ngày

Ch&# có m&#t m&#t nhà c&#u t&#p th&#, m&#t mét r&#ng và 2 mét dài, cho m&#i 300 tù nhân. Năm hay sáu tù nhân dùng nhà c&#u m&#t lúc. Nhóm đ&#u đ&#&#c r&#i ch&# làm đi ti&#u ti&#n v&#i m&#t th&# g&# cho phép. Sau đó h&# tr&# v&# ch&# làm v&#i th&# g&# đó. Nhóm k&# ti&#p đ&#&#c phép l&#i nhà c&#u theo tính cách t&#p th&# v&#i th&# g&# cho phép. Qua cách này, tù nhân ch&# dùng nhà c&#u hai l&#n m&#t ngày theo nhóm khi t&#i ca, không ph&#i khi h&# c&#n ph&#i đi. Tù nhân ng&#i x&#m trên m&#t đ&# đ&#c và ti&#u ti&#n trên sàn đ&#c đó. Ch&# có m&#i m&#t l&#&# cu&#i đ&#&#ng c&#&#.

Xin vui lòng đ&# ý đ&#n tù nhân làm vi&#c &# nhà c&#u đang c&#m t&#m th&# g&# cho phép trong b&#c hình v&#&# trên. (bài vi&#t chuy&#n t&#i tòa so&#n không có kèm theo hình &#nh nên chúng tôi thành th&#t xin l&#i cùng quý b&#n đ&#c - T&#p Chí Cách M&#ng) Tù nhân làm vi&#c &# nhà c&#u ph&#i &# trong nhà c&#u 17, 18 ti&#ng m&#i ngày. Th&#&#ng thì h&# là nh&#ng bà có tu&#i b&# tàn t&#t, không đ&# s&#c làm vi&#c. H&# nhìn th&# th&#m v&#i khuôn m&#t b&# s&#ng vù và vàng vàng vì mùi hôi th&#i. M&#t vài tù nhân mu&#n làm công vi&#c này vì bi&#t ch&#c ch&#n kh&#u ph&#n c&#m đ&#&#c đ&#y đ&#, nh&#ng th&#&#ng thì h&# ch&#t trong vòng m&#t năm.

Nh ng Tủ Nhân Ch t Sau Khi B Giam Trong Xà Lim

Hun Sil Kim đã t ng là hi u tr ng c a tr ng Đ i H c K S - Ánh Sáng Bình Nh ng (Pyongyang Light Engineering College). Bà ta b x 5 năm tù vì t i đ ngh v i H i Đ ng Giáo D c Thành Ph gi m trách nhi m lao đ ng cho các sinh viên đ h có nhi u th i gi h c bài h n.

Trong nhà tù, bà ta đ c ch đ nh vi c đo v i đ may áo m cho các nhân công bên ngoài nh là quả t ng trong ngày sinh nh t c a Ch T ch Nhà N c. Có m t l n, bà ta tính sai khi đo ph n v i nh p c ng b ng nylon nh ng s a li n l p t c s sai l m đó và không có m t ph n v i nào b phí b . Tuy nhiên, bà ta b nh t vào xà lim 10 ngày v i t i "đ nh phá ho i". Bà ta b què và li t m t ph n c th khi đ c th t xà lim. Vào m t ngày nóng b c c a mùa hè tháng 8, các bác sĩ tr i tù dùng đá nung đ t đít bà ta xem bà y có còn c m đ c s đau đ n hay không.

Vài tu n tr c khi ch t, bà ta th m thì nói v i tôi, v i gi ng nói run r y và ch y n c m t "Tôi mu n đ c th y b u tr i xanh. Ch bi t không, các con tôi đang đ i tôi."

Khi đ c th t xà lim, bà c n hai tù nhân đ bà ta đi làm t i công tr ng và lúc v . Tên cai tù cho là bà làm b b th ng và quát lên: "Con chó đ ! Mày nghĩ mày g t đ c a".

Lính canh tù đá bà ta nh m t qu banh lông và ch u đ ng đánh đ p, nh ng l i ch i r a thô b nh v y kho ng m t tháng. Bà ta b th ng tích kh p ng i khi c đ ng d y. Nh ng ch b m tím b t đ u n ng m vì nhi m đ c. Bà th ng b x u. Bà đ c đ a đ n phòng b nh nh ng ph i ti p t c làm công vi c c a mình đ đây. Tôi c cùng phòng này v i bà vì tôi b b nh phó th ng hàn (paratyphoid). Tôi đã ng i mùi th t b đ t đ n đ mu n m a và x u. Tôi nh tên cai tù nói v i tôi khi tôi v a đ c đ a đ n tr i, "Mày ph i b t t c quy n làm ng i!" Bà ta không bao gi c m th y đau khi th t mình b n ng đ t.

T ngày đó tr đi, bà không th c m đ c vi c ti u ti n và đ i ti n. Tôi b đau đ n, nóng s t nh ng đã c h t s c mình đ sắn sóc nh ng v t th ng do b n ng đ t v i m t mi ng v i đ b n đ c nh ng tên bác sĩ đ a cho tôi. Vài ngày sau đó, tôi quá m t và mê man b t t nh, không ai sắn sóc bà ta dù bà rên la su t ng.

Vài ngày sau, tôi khá hơn, bò đ n g n bà và g mi ng v i trên v t th ng ra. Tôi ghê hãi khi th y v t th ng lúc nhúc nh ng giòi b ! T i đó bà ta ch t. Tôi g i tên lính canh qua m t l nh trên cánh c a, "Th a ông, có ng i ch t ở đây "

Câu tr l i là: "R i sao? Con chó đ ! Đ ng làm n. Ch t i sáng mai!"

Sáng hôm sau, tôi th y giòi b bò l n ng n trên sàn. Tôi ph i dùng tay không v và h t nh ng con giòi này và b vào trong m t túi nylon.

Tôi nói v i chính mình "Mày không đ c ch t nh v y. Mày ph i s ng đ nói cho c th gi i bi t chuy n này "

B nh Nhân Đ Ch t Trong Bi t L p

Tôi đã b cô l p trong m t phòng b nh và b b m c đó đ ch t t i hai l n, năm 1989 và năm 1992. B nh phó th ng hàn l y trong các tù nhân tháng 5 năm 1989. Nhi u tù nhân kêu đau b ng và nóng s t tr c khi mê man. Bác sĩ tr i tù ra l nh bi t l p h trong m t căn phòng nh . Kho ng 50 b nh nhân b nhét trong m t căn phòng nh xú, nh đ n n i ng i b nh này n m ch ng ch t lên ng i b nh kia. Ai còn t nh thì đ a tay ra kêu c u, ai mê man c b n m d i r i ch t.

Yong Hi, m t cô bé 19 tu i, đã đ c đ a vào tr i tù v i m c a mình. Cô g i m mình v i m t gi ng y u đ i đòi m t qu táo và chút n c tr c khi cô ch t d i nh ng ng i b nh khác. M cô ta đang làm vi c x ng linh tinh nào hay bi t con gái mình đã ch t r i.

Vào m t ngày, tôi th c gi c đ nghe gi ng c a m Shin Ok Kim, m y tá tr i tù "Làm sao mà mày còn s ng đ c? Ai cũng ch t c . Ra kh i đây mau." Tôi là m t trong vài ng i may m n s ng sót th m c nh đó. Khi tôi, ch ng hi u vì sao, ph c h i s c kho sau khi b b nh, tôi b g i đ n phòng y t . Trong tr ng h p này, tôi đã m c kích c nh gi t các tr s sanh trong phòng y t .

C c Hình Và M t M ng Quá Nhi u Đ Đúng Ngày Xu t Kh u

Đ đúng ngày xu t kh u, các tù nhân th ng làm vi c đ n 1 gi sáng hay, hàng nhi u tháng, tù nhân ng ngay ch làm t 2 đ n 4 ti ng. H ăn, làm vi c và ng t i ch . Nh ng hàng hóa xu t c ng tiêu bi u nguyên năm là quần áo và nhi u lo i c khác nhau. Nh ng hàng hóa này s n xu t cho th tr ng Âu Châu, Nh t và H ng Kông.

M t cách phi th th c, tù nhân s n xu t đ lo i m u s c hoa h ng dùng đ trang trí, m i tù nhân làm 60 cái trong 1 ti ng hay 1,000 cái m i ngày, đ xu t c ng qua Pháp (t tháng 9 năm 1990 t i tháng 1 năm 1991). H s n xu t kho ng 90,000 cái xú chiêng đ xu t c ng qua Nga bán \$2.00 đô m t cái (T tháng 5 t i tháng 11 năm 1988), và không th đ m đ c nh ng chi c áo nh bán cho Nh t (t tháng 2 t i tháng 8 năm 1991).

Có nh ng chi c ch o l n đ ng n c đ tù nhân th ng xuyên r a tay cho s ch. M i tù nhân đ c cho m t mi ng v i tr ng đ che nh ng cái đùi d b n và gi hàng hóa đ c s ch. Hàng hóa sau khi hoàn t t đ c đóng h p th t đ p và chuy n đi xu t c ng.

Các tù nhân th ng ng g c khi làm vi c và b t d y khi ngón tay b các máy may gây th ng tích. H l y d u máy may bôi lên v t th ng và ti p t c làm vi c. H ph i d u nh ng ngón tay b t máu đỏ vì s s b tr ng ph t b i t i ng g c. Quá nhi u hình ph t và m t m ng ch đ đúng ngày xu t kh u! Tôi đ c bi t là l i t c mua bán đã đ c dùng đ mua nh ng cái TV nh p c ng và t l nh cho nh ng viên ch c công an và c nh sát.

Tù Nhân B Ch t Chôn D i Các Cây Ăn Trái.

R t nhi u tù nhân ch t vì làm vi c c c nh c, đ i x tàn t , và b đánh đ p. Nh ng t thi th ng đ c chôn d i nh ng cây ăn trái trong v n tù. Các trái cây (táo, lê, đào và m n) t v n Kaecheon n i ti ng là to và ng t. Chúng nó đ c dành riêng cho các viên ch c cao c p c a đ ng và c nh sát.

Có m&#t l&#n, 150 t&# thi đ&# c cu&#n trong các chi&# u r&#m và chôn đ&#i các cây ăn trái. Gia đình không bao gi&# đ&# c thông báo và các thi th&# không th&# nh&#n đ&#ng đ&# c n&#a.

Tôi nh&# vài n&#n nhân bi&#n m&#t đ&#i g&#c nh&#ng cây ăn trái. Kwang Ok Cho, m&#t bà n&#i tr&# 62 tu&#i s&#ng &# thành ph&# Shinuiju, b&# b&#t vì t&#i mua m&#t cái chăn &# ch&# đen đ&# làm quà t&#ng đ&#m c&#i cho con gái mình; In Suk Kim, m&#t bà n&#i tr&# trung niên có ch&#ng ch&#t trong m&#t tai n&#n đ&#p mìn và trong m&#ng th&#&#ng kêu l&#n tên 3 đ&#a con c&#a mình b&# b&# r&#i &# nhà; Dok Sun Kim, m&#t bà n&#i tr&# trung niên s&#ng &# thành ph&# Chongjin lúc nào cũng nghĩ ng&#i lo l&#ng cùng c&#c v&# cha m&# già c&#a mình; Sa Won Kim, m&#t bà n&#i tr&# s&#ng &# Kosong Kun, có ng&#&#i ch&#ng t&#t nguy&#n c&#n bà ta vô cùng; Jong Shim Lee, cô gái 19 tu&#i.

Có m&#t l&#n, m&#t nhóm t&# thi tù nhân đ&# c chôn t&#p th&# &# m&#t đ&#a đi&#m g&#n r&#ng cây h&#t đ&# bên ngoài tr&#i tù.

Tra T&#n B&#ng Tr&#i L&#nh Bu&#t

M&#t bu&#i t&#i mùa đông năm 1987 khi tôi đang b&# đi&#u tra trong cu&#c c&#nh sát Chongjin, tên th&#m v&#n hét lên "Con chó cái! Mày làm đ&# không khí &#m cúng trong phòng th&#m v&#n. Tao s&# đ&#y mày m&#t bài h&#c!" H&#n b&#t tôi ch&# m&#c đ&# l&#t ng&#i ngoài tr&#i. Tr&#i thì l&#nh bu&#t bên ngoài. Tôi b&# đ&#i m&#t thùng n&#&#c l&#nh và b&#t qu&# g&#i m&#t ti&#ng. Chính &# ch&# này mà tôi l&#n đ&#u tiên th&#y nh&#ng tù nhân khác. Có kho&#ng 10 tù nhân qu&# trên đ&#t tr&#&#c tôi, nhìn gi&#ng nh&# nh&#ng t&#ng đá cu&#i k&# c&#c. S&# tra t&#n l&#nh l&#o này tái đi&#n m&#i đêm trong su&#t mùa đông. Sáu tù nhân đã ch&#t vì ki&#u tra t&#n n&#

Có kho&#ng 10 tù nhân qu&# trên đ&#t tr&#&#c tôi. Tôi b&# b&#o qu&# đ&#ng tr&#&#c. Tôi đi qua các tù nhân đ&# lên phía tr&#&#c. Tr&#i l&#nh đ&#n đ&# tên lính canh đi vào phòng ngay l&#p t&#c. Tôi nghe m&#t gi&#ng nói nh&# "Ê, Đ&#ng Chí Soon Ok, tôi đây mà!" Đó là Younghwan Choi, Qu&#n Lý Ti&#p Li&#u c&#a Huy&#n Hweryung! Ch&#ng m&#y ch&#c, tôi đã nh&#n đ&#&#c khuôn m&#t quen thu&#c c&#a 5 ng&#&#i đ&#ng nghi&#p cũ. H&# đ&#u b&# b&#t cùng t&#i vụ cáo nh&# tôi. T&#t c&# đ&#u bi&#t r&#ng n&#u h&# ch&#t vì c&#c hình tra t&#n, h&# s&# b&# m&#ng vì t&#i vụ cáo. Vì v&#y t&#t c&# đ&#u th&# hi&#n m&#t chí quy&#t tâm v&#&#t qua s&# tra t&#n đ&# s&#ng.

Tuy nhiên, tôi đã m&#c kích 6 ng&#&#i ch&#t vì cách tra t&#n l&#nh bu&#t này trong su&#t mùa đông. Cái l&#nh làm đôi bàn tay, c&#p chân và hai cái tai c&#a tôi đau bu&#t trong kho&#ng 20 t&#i 30 phút đ&#u.

Nh ng sau đó thì tôi ch ng có m t c m giác gì n a. Khi chúng tôi b b o ph i đ ng lên sau m t ti ng, chúng tôi có th nói đã b đông đá và không th đ ng lên đ .c. T t c chúng tôi đ u ngã nhi u l n tr c khi, không hi u vì sao, c đ ng lên đ c và té lên té xu ng khi tr v căn phòng tù l nh o.

Ch ng bao lâu sau đó, c p tai c a tôi s ng l n lên. Đôi bàn chân c a tôi cũng s ng l n t i đ không th đi v a v i đôi gi y c a tôi. N c r ra t nh ng ch l loét trên đôi chân s ng phù c a tôi. Cu i cùng, khi tôi r i phòng th m v n và b đ a đ n tr i tù, m t tên cai tù b o tôi bôi nh a thông l y t x ng gi y lên v t th ng. Nh a thông làm r a th t c a tôi ra và tôi đã th y c x ng chân c a mình. Tuy nhiên, nh nh a thông, th t da m i b t đ u kéo che x ng và, kho ng 6 tháng sau, chân tôi đã tr l i bình th ng. Tôi không nh khi nào đôi tai s ng c a tôi đã lành l n tr i.

Tra T n B ng N c

M t ngày đ u tháng 3 năm 1997, tôi b đ a t i m t phòng tra t n mà tôi ch a bao gi đ t chân đ n. Tôi th y m t chi c m đun n c l n trên m t chi c bàn nh và m t chi c bàn g th p v i nh ng dây trói cao kho ng đ 20 centimeter. B t thành linh, m t trong hai tên th m v n dùng chân ngáng cho tôi ngã. Chúng trói tôi trên m t bàn và t ng vò i m vào mi ng tôi. Cái vò i đ c ch đ đ y banh cu ng h ng tôi cho r ng ra và tôi không th làm cách nào đ ng ng n c ch y vào b ng. G n nh ng t th , tôi ph i th b ng mũi. Mi ng tôi tràn đ y nh ng n c và ch y tràn qua mũi. Khi tôi s p s a ng t đi vì đau đ n và ng t th , tôi không th y gì c và c m th y nh l ng gi a thỉnh không. Tôi đã b tra t n qua nhi u hình th c nh là b qu t roi, b đánh b ng roi cao su hay cây c ng, hay tay b v n b ng nh ng thanh g gi a nh ng ngón tay, nh ng cách tra t n này tàn đ c nh t.

Tôi không nh là đã ng t đi bao lâu nh ng khi tôi t nh d y, tôi c m th y hai tên th m v n đang nh y trên m t mi ng ván đ t trên chi c b ng căng ph ng c a tôi đ ép cho n c trong ng i trào ra. Thành linh tôi nôn m a và c nôn m a đau kh ng khi p.

Tôi không bi t s l ng n c đã đ vào thân mình nh ng tôi c m th y nh nh ng t bào trong c th đ y nh ng n c, và n c đang trào ra t ng i c a tôi qua đ ng mi ng, mũi, h u môn và âm hô..

Tôi ch p ch n nghe ai đó nói "T i sao con chó cái này không t nh d y. Nó ch t r i à?" Tôi không th đ ng lên và vì v y tôi b kéo lê v phòng ngày hôm đó. T ngày đó tr đi, tôi b s t cao đ và th ng b x u. C ng i tôi s ng phù đ n n i m t tôi không c m đ c. Tôi ch có th ti u vài gi t n c pha máu ki u nh v t s a và c m th y đau nhói b ng đái. Tôi đ ng lên và đi l i đ c kho ng 2 tu n sau.

Tôi không bi t gi i thích th nào mà tôi có th s ng sót qua th m tr ng nh th . Tôi ch c ch n vong m ng n u đi u đó x y t i tôi trong m t cu c s ng bình th ng. Có l tôi đã phát tri n đ c m t quy n l c siêu nhiên nào đó gi đ c m ng s ng c a mình trong tr ng h p nguy k ch.

V Hi u Tr ng, M t N n Nhân B Tra T n

Năm 1987, m t v hi u tr ng s ng thành ph Chongjin phát hi n 2 giáo viên b gi t t i hôm tr c trong phòng tr c c a tr ng. Ông l p t c báo cáo v án m ng v i c nh sát. Khi c nh sát không đi u tra gì đ c, chúng nó b t ông ta và bu c t i gi t ng i. Ông ta tr i qua nhi u c c hình tra t n c hai năm và ép nh n t i gi t ng i.

Khi tôi th y ông ta trong phòng giam c nh sát, c i hai l tai ông ta đ u đã b c t m t ch còn tr hai cái l . Tôi không hi u th nào nh ng nh ng ngón tay c a ông ta b c t ng n và ch m l i v i nhau. Ông ta b tàn ph th m h i, chân cao chân th p và không c đi đ c. Mi ng ông ta b méo x ch và không kìm đ c đôi môi khi n r t khó hi u khi nghe ông ta nói. Ông là m t ng i cao l n đ p trai tr c khi b b t, nh ng tr nên lùn x n nh m t đ a tr 10 tu i trong vòng 2 năm trong nhà tù c nh sát.

Ông là ng i hi u tr ng c a tr ng n trung h c Subok trong thành ph Chongjin, phía b c t nh Hamkyong. Ông d ng hi n c đ i mình cho n n giáo đ c v i ngh th y giá

Ông kêu vô t i trong su t nh ng l n tra t n th m kh c. Hai năm sau đó, hai tên t i ph m b b t v t i ăn c p, thú nh n là chúng đã l n vào trong tr ng đ ăn c p chi c đàn organ, g p hai ng i n giáo viên, và gi t h sau khi không h m hi p đ c ho..

Ch ng m t ai b tr ng ph t hay b trách nhi m trong vi c b t l m ng i. Không c m t l i xin

Trại Tù Bức Hàn

Tác Giả: Lßi chßng cßa Bà Soon Ok Lee
Chúa Nhật, 08 Tháng 3 Năm 2009 04:50

Lßi. Chßng nhßng thß, cßnh sát vùng đã ép ông ta ký gißy nßi rßng ông ta sß không bao giß kß vß chuyßn ông ta bß tra tßn.

Ông hoàn toàn bß tàn phß và chßng nhßn đßc mßt sß bßi thßng nào cß. Ông ta chßt chß mßt thßi gian ngßn sau khi đßc thß.

Vß này cho thßy sß kém cßi cßa các đßu tra viên cßa cßnh sát Bßc Hàn và, nhß hßu quß đã thßy, thông thßng là hß tra tßn nhßng nßn nhßn vô tßi đß lßy nhßng lßi nhßn tßi không đúng sß thßt.

Tù Nhân Bị Đánh Đßp Tàn Nhßn

Mßt trong nhßng cách tra tßn thßng thßy là trßi tù nhân trên nhßng thanh sßt, tay chân bß trßi đßng ra nhß chim ßng xoße và đánh ngßng i ta khßp nßi trên thân thß bßng mßt mißng cao su hay roi da bò. Chß nßi sßc nßng cßa chính cß thß mình không thôi đã đau đßn không chßu nßi rßi. Khi bß đánh, da bß rách nát, máu tße ra và tù nhân bßt đßu cßm thßy da mình không còn là cßa con ngßng i nßa. Khi mßt tù nhân đßc cßi ra khßi nhßng thanh sßt, cß ngßng i anh ta sßng to đßn nßi anh ta không thß khom lßng hay đßu gßi. Tù nhân phßi đßi tißn và tißu tißn qua cách đßng.

ß trung tâm giam giß cßnh sát Nongpo, có 3 phòng tra tßn ngßng i và đß loßi tra tßn đßc tßp thßng xuyên trên các ngßng i bß giam giß. Lúc đó tôi đßc 39 tußi. Hß tra tßn tôi đß loßi nßi đó.

Có lßn tôi kháng cß lßi khi hß đßnh cßi qußn áo tôi ra. Mßt tên tra tßn đßm vào mßt tôi mßnh đßn nßi tôi ngßt xßu trên sàn. Sau đó mßt lúc, tôi tßnh đßy thßy mißng mình đßy đßy nhßng gì. Đó là nhßng chißc rßng cßa tôi. Rß ràng tôi bß chßy máu rßt nhißu vì trên sàn toàn là nhßng máu cßa tôi. Mßt mũi tôi sßng vß đßn nßi tôi không mß đßc cß mßt. Tôi nhß ra nhßng chißc rßng gßy bßng cách dùng ngón tay đß kéo môi mình lên. Bßn chißc rßng ß hàm trên bß gßy. Thßng thì tôi bß mang đßn phòng tra tßn lúc 5 giß sáng và ß đó đßn nßa khuya.

Xß Rách Toßt Lß Tai Cßa Tù Nhân

V Th Qu c a H i Seamen c a thành ph Chongjin là m t ng i cao tu i, 60 tu i. Ông ta không ch u n i nh ng màn tra t n tái đi n hàng ngày. Khi tên đi u tra viên xé đ t l t tại c a ông ta và b t đ u xé n t cái tai kia, ông ta quy t đ nh làm vui lòng tên đi u tra b ng cách b o mình là tên đi i ăn c p, càng l n càng t t. Vì th , ông ta nói v i chúng r ng ông ta ăn c p m t chi c đ u máy xe l a a nhà ga thành ph . Ông ta đ c bi t hi u "Đ u Xe L a" t nh ng tên đi u tra và quan ch c c nh sát.

Ng i V C a M t Phu Than Đá B c Hàn

Jong Ok Kim, kho ng 45 tu i, v c a m t thi u niên, huy n Hwerytong, b b t vì t i ăn c p kho ng 20 lít ngô t m t nông tác xã g n đó khi con c a bà ta g n ch t đối a nhà vào mùa xuân 1987. Trong su t cu c x , tên tòa ch i r a bà ta v t i ăn c p. Tr c m t bà ta có m t cái Microphone nh ng bà ta không bi t nó là cái gì. Bà ta nói l m b m trong mi ng "Dĩ nhiên r i, tôi bi t ăn c p là x u. N u kh u ph n đ c ti p t c thì tôi đâu ph i ăn c p? Đ t n c gì mà ghê quá."

L i than c a bà b tên tòa nghe đ c qua cái microphone. H n ta t c gi n và x ph t bà ta 15 năm lao đ ng kh sai trong tù vì t i "ch trích chính sách đ ng". Bà ta ch t trong mùa thu năm 1992 vì thi u dinh d ng và tiêu ch y, sau khi tù đ c 5 năm.

Bà ta b giam trong phòng ng c k tôi trong su t cu c đi u tra c a c nh sát nh ng chúng tôi không h th y nhau lúc đó vì s di chuy n c a tù nhân luôn luôn b ki m soát m t cách g t gao khi n tù nhân không th g p nhau. Nh ng tên lính canh trong nhà tù, tuy nhiên, luôn luôn c m th y bu n chán khi tr c hàng nhi u ti ng và chúng th ng hay h i tù nhân đ lo i câu h i, "Ê con kia! Tên mày là gì? Mày s ng a đâu? B t i gì? v.v..."

Tôi nghe lóm chúng nó chuy n v i nh ng tù nhân khác và bi t v h và, cũng qua cách đó, nh ng tù nhân khác bi t tôi cho dù chúng tôi không bao gi g p nhau.

M t ngày trong tù năm 1988, tôi đang mang ch th làm vi c nh m i khi thì m t tù nhân b t thình lnh ch n tôi l i qua cách kéo áo tôi và nói thì th m v i tôi "Có ph i bà là Giám Đ c Ti p Li u c a huy n Onsong không?"

Nói chuyện với nhau là vi phạm luật nhà tù. Tôi sợ quá nên bỏ đi không nói một lời. Ngày hôm sau, khi không có lính canh xung quanh, tôi hỏi bà ta "Làm sao bà biết tôi?" Chúng tôi biết nhau như thế trong tù.

Bà ta làm xong da trong tù. Bà ở trong tù được khoảng 5 năm cho đến khi, một ngày cuối mùa thu năm 1992, bà ta trở nên quá yếu để làm được nữa. Bà bắt phải giảm phần ăn và trở nên yếu hơn vì ít thức phẩm hơn. Bà ta cũng bắt buộc tiêu chảy nghiêm trọng và cảm thấy khát nước nhưng đó không có nước uống cho tù. Bà ta khát quá nên uống nước dãi cái chậu nước đã dùng lau sàn nhà nhũn lũn. Ngày hôm sau, bà ngã gục xuống sàn khi đang làm một cái túi da. Bà không còn sống khi những tên lính canh tù đá bà chết mất. Bà đã chết. Chúng phải cuồn thi thóc bà ta trong một cái chiếu rơm và mang đi.

Một ngày trong năm 1994, khi tôi đang làm việc ở Trung Cộng, chúng tôi đi qua Hán Thành, tôi nghe đài nói a khuya từ Hán Thành cho biết có hai anh em từ tuổi đã đến Hán Thành từ Bức Hàn. Tên của họ âm vang trong tai tôi. Khi tôi được đưa qua để thăm và tình báo ở Nam Hàn, tôi đã chắc chắn rằng hai người anh em đó chính là con trai của Sung Ok Choi.

Khi tôi đến thăm hai người con của bà ở Hán Thành, những viên chức tình báo khuyên tôi không nên nói cho họ biết về cái chết của mẹ họ, vì hai người con này rất nhạy cảm trong vấn đề tình cảm. Vì vậy tôi đã không nói về cái chết của mẹ họ khi tôi gặp họ. Một ngày trong tháng 4 năm 1998, họ đến thăm tôi và cho tôi biết rằng họ có nghe những người thân ở Trung Cộng cho biết là mẹ của họ đã chết. Lúc đó tôi mới xác nhận được tin đó. Họ đang sống ở Nam Hàn và việc thăm tôi thông qua xuyên.

Những Hình ảnh Những Người Thợ Cưa Tù Nhân Lúc Làm Việc

Chính thức thì mục đích của trại tù để cải tạo và thông qua các tù nhân. Sự thật, tuy nhiên, trại tù là nơi để bóc lột sức lao động nô lệ. Các tù nhân làm việc 16 tới 18 tiếng mỗi ngày không được nghỉ ngơi. Những cái roi da bò lúc nào cũng treo sẵn trên thông và những phẫn nộ đánh, đá hay bắt làm hàng ngày mà chúng vì một nguyên nhân nào đó. Các tù nhân không được phép nói chuyện, cười hay nghỉ tay. Thêm vào đó, các tù nhân luôn luôn phải cúi đầu và chế độ làm việc mệt mỏi để làm việc. Kết quả là họ nhận được các phần có những cốc sữa trên đầu hay bắt vai, lưng bắt gù hay tàn tật. Những tên cai tù hay lính canh lúc nào cũng đeo khẩu trang vì không thể chịu nổi mùi hôi thối từ các tù nhân! Các tù nhân thông qua tiêu u tiêu n và đi tiêu ngay chỗ làm việc vì họ không nhịn được.

Tù nhân ch đ c phép t m 2 l n m t năm. Vì th t t c các tù nhân đ ng nhiên là hôi th i. C tr i tù tràn ng p mùi khó ng i t m hôi ng i và mùi th i kh m t các tù nhân tràn vào ph i quý v m t khi quý v b c chân vào tr i tù.

Các cai tù và lính canh tù đ c ch đ nh đó cho đ n h t đ i. Nhà c m quy n B c Hàn không bao gi thuyên chuy n h đi n i khác vì s r ng t i ác c a h s b r ra ngoài.

Quý V Có Bao Gi Nghe Đ n Máy Ch y B ng S c Ng i Ch a?

Máy cung c p đi n B c Hàn hay b h h ng và h u nh c cách m t ngày tù nhân l i làm vi c không có đi n cung c p lúc ban ngày. Nh ng vì lu t tr i tù là ph i h i đ nă ng su t hàng ngày có đi n hay không có đi n. Vì th các n tù nhân b đánh đ dùng nh n l c ch y máy phát đi n cho nh ng máy may.

Có kho ng 100 cái máy may trong x ng may, ch y b i m t cái máy đi n. Các ph n b c ng bách, c 10 ng i m t t , dùng vai đ kéo s i dây belt cho 100 chi c máy ch y, m i t 1 ti ng. S c c kh c a các tù nhân thì ngoài s c t ng t ng. Các cai tù trông nom vi c s n xu t đánh các tù nhân đ h i đ s nă ng su t không m t chút ti c th ng.

Các n tù nhân ph i h i đ s nă ng su t làm vi c đ đ c kh u ph n tiêu chu n 100 grams. M i x ng gi y đòi h i ph i đ ng m t s l ng đ nh không th bi t đ c, vì v y m i tù nhân ph i đ ng t ng đó s đ nh hàng ngày.

Ngón tay c a h t t c đ u chai c ng, cong và co qu p. Hàng trăm tù nhân s n xu t 1,000 đôi gi y m i ngày, làm vi c t 16 đ n 18 ti ng m i ngày đ h i đ nă ng su t làm vi c.

Th ng h b b t làm vi c cho t i sáng đ h i đ nă ng su t, qua vi c b tr ng ph t t p th vì nh ng tù nhân khác đã không h i đ nă ng su t.

sâu đ&#n n&#i bà ta m&#t đ&#ng trong đ&#ng phân. M&#t tên lính canh đ&#ng đằng xa (chúng luôn luôn đ&#ng xa vì mùi hôi th&#i i t&# các tù nhân) quát lên "Ng&#ng l&#i! Đ&# nó ch&#t đ&#i đó tr&# phi chính t&#i mày cũng mu&#n ch&#t nh&# v&#y!" bà ta b&# b&# m&#c ch&#t đ&#i trong h&# phân.

N&# Từ &# X&#ng Cao Su

X&#ng cao su c&#a tr&#i tù là n&#i nguy hi&#m và khó khăn nh&#t mà các n&# tù làm vi&#c. H&# ph&#i tr&#n nh&#ng mi&#ng v&#n, cao su cũ v&#i nh&#ng h&#t cao su, khiêng ch&#t li&#u cao su này, tr&#n nó v&#i keo cao su đ&#c n&#u t&# m&#t chi&#c thùng l&#n t&#a nh&#ng h&#i đ&#c, và bóp tr&#n nó trong m&#t cái thùng tròn l&#n. Tôi còn nh&# m&#t n&# tù đ&#u b&# ph&# b&#i nh&#a cao su khi bà ta đang r&#a cái thùng nh&#a cao su th&#t cao. Bà ta b&# ch&#t ng&#t.

B&#i vì không khí làm cao su b&# b&#t, c&# x&#ng b&# hàn kín quanh năm. Thêm vào đó, x&#ng lúc nào cũng toàn h&#i nóng vì đ&# khuôn đ&# gi&#y. Vì v&#y lúc nào nó cũng ng&#t ng&#t và không thoáng khí! Ch&#t tr&#n dính trong thùng th&#ng trào ra ngoài và các n&# tù ph&#i đ&#y nó tr&# vào thùng. Công vi&#c này r&#t khó khăn cho các n&# tù &#m y&#u và đói, và vì th&# cái ch&#t tr&#n dính hay kéo h&# vào thùng và gi&#t ch&#t h&#. Quá nhi&#u n&# tù b&# ch&#t và b&# th&#ng đ&#n n&#i các qu&#n tù cu&#i cùng, năm 1989, ph&#i ra l&#nh x&#ng ch&# đ&#c ch&#y b&#ng các tù nam, hai năm sau khi tôi đ&#c đ&#a t&#i tr&#i tù.

Các Tr&# Đ&#c Sinh Và B&# Gi&#t

Khi tôi, m&#t cách k&# đi&#u, s&#ng sót sau c&#n b&#nh phó th&#ng hàn năm 1989, tôi đ&#c đ&#a đ&#n phòng y t&# đ&# làm vi&#c. Khi tôi đ&#n phòng y t&#, tôi th&#y có 6 ng&#&#i mang b&#u đang ch&# đ&#. Tôi đ&#c l&#nh ng&#i ch&# ng&#&#i x&#p c&#a mình đ&#n và đ&#a tôi đi. Khi tôi &# đó, ba ng&#&#i đ&# con ngay trên sàn xi măng không có c&# m&#t cái ch&#n. Th&#t kinh hãi khi nhìn bác sĩ tr&#i tù đá nh&#ng ng&#&#i mang b&#u v&#i đôi gi&#y &#ng.

Khi đ&#a tr&# v&#a chào đ&#i, tên bác sĩ quát l&#n "Gi&#t nó ngay. M&#t đ&#a t&#i ph&#m trong tù làm sao có th&# nuôi con? Gi&#t nó đi."

Nh&#ng n&# tù dùng tay che m&#t và khóc t&#c t&#&#i. M&#c dù s&# sinh n&# b&# ép ra b&#i ch&#ch thu&#c,

nh ng đ a tr hã y còn s ng khi sinh. Tù nhân/y tá, c p tay run r y, bóp c nh ng đ a bé đ gi t chúng. Nh ng đ a tr , b gi t, đ c qu n trong m t mi ng gi b n, đ t trong m t cái sô và mang ra ngoài qua c a h u.

Tôi b ch n đ ng b i hình nh đó đ n n i tôi hã y còn th y nh ng ng i m t c t i khóc cho con c a mình trong nh ng c n ác m ng. Hai l n tôi th y h gi t tr s sinh khi trong tù.

Vài ngày sau đó, khi tôi quay l i phòng y t làm nh ng b n ph n hàng ngày, Shin Ok Kim và Mi Ok Cho, tù nhân/y tá làm vi c trong phòng y t , đã khóc s t sùi và m t ng i nói v i tôi "K Toán Viên, chúng tôi là nh ng con qu tàn t h n c nh ng con quái v t. Chúng nó nói thi th c a các tr s sinh đ c dùng thí nghi m làm thu c m i."

Tôi quá s h i đ n n i tôi dùng ngón tay mình che mi ng bà ta và nói "Tôi ch a bao gi nghe bà nói đi u này." Tôi v i v b đi tr c s hi n di n c a h .

Tôi đ c đ a đ n phòng y t m t l n n a khi tôi ph c h i t ch ng b nh s ng màng ph i năm 1992. L n này, có kho ng 10 ng i mang b u trong cái phòng y t nh h p đó. T t c b n h đ u b chích thu c đ thúc sinh n s m và đang ch u đ ng nh ng c n đau hàng nhi u gi . M t ng i đàn bà, quá thi u dinh d ng và y u, không th ch u đ ng c n sinh n và đã ch t trong lúc đau b ng sinh. Tù nhân/y tá nói nh v i tôi r ng đ đ m t đ a tr đã b ch t thì khó h n là đ a tr còn s ng.

Nh ng ng i đàn bà mang b u khác m t nhìn tr ng b ch vì đau, m hôi đ đ y trên m t h . N u h rên lên vì đau, tên bác sĩ tàn nh n đá m nh vào b ng h và quát "Câm m m! Đ ng gi b đau!"

Tôi đ i ng i x p ngoài hành lang đ n ký nh n v i tên bác sĩ đ mang tôi đi. Tôi nghe ti ng khóc c a Byung Ok Kim, 32 tu i, và nhìn lén vào phòng qua cánh c a n a m n a đóng. Bà ta v a m i sinh m t đ a tr và khóc "Th a ngài, xin c u đ a bé." Bà ta không còn t nh trí vì đau bu n. T t c nh ng ng i đàn bà khác đ u im l ng và bà ta là ng i duy nh t khóc n c n và l n ti ng c u xin. Tên bác sĩ ng c nhiên m t ch c. Nh ng ngay sau đó, h n ta tr l i bình th ng và quát "Mày mu n ch t h ? Gi t đ a bé đó đi!" H n đá bà ta th t m nh.

R&#i tên bác sĩ Tr&#&#ng Phòng Y T&# b&#&#c vào và nói "Đ&#a nào đang la hét v&#y h&#? Cho nó vào xà lim ph&#t!" Tên bác sĩ Tr&#&#ng Phòng Y T&# đá bà ta nhi&#u cú th&#t m&#nh r&#i cho ng&#&#i kéo lê bà ta vào xà lim k&# lu&#t b&#i vì bà ta không c&# t&# mình đ&#ng lên đ&#&#c. Đây là m&#t c&# nh t&#&#ng mà tôi s&# không bao gi&# quên. Bà ta ch&#t ngay sau khi đ&#&#c th&# t&# xà lim k&# lu&#t.

Hành Quy&#t Tr&#&#c M&#i Ng&#&#i Trong Tù

Hành quy&#t là là đ&#u th&#&#ng làm trong và ngoài tù &# B&#c Hàn. Năm 1988, b&#y ng&#&#i đàn ông và m&#t ng&#&#i đàn bà b&# hành quy&#t tr&#&#c m&#i ng&#&#i trong nhà tù Kaecheon mà không c&# xét x&#. M&#i &#n hành quy&#t tr&#&#c công chúng, t&#t c&# các tù, kho&#ng đ&# 6,000 ng&#&#i (1,800 t&#i 2,000 n&# và 4,000 nam), chen chúc nhau trong kho&#ng sân vuông nhà tù đ&# coi.

Các n&#n nhân luôn luôn b&# b&#p m&#m đ&# không th&# lên ti&#ng ch&#ng đ&#i. H&# b&# trói trên cái c&#t qua ba n&#i: ng&#c, hông và đ&#u g&#i. Sáu tên lính canh, m&#i tên b&#n ba viên đ&#n vào ng&#c, t&#ng c&#ng là 18 viên. Khi nh&#ng s&#i dây trói &# ph&#n trên b&# đ&#n b&#n đ&#t, ph&#n trên thân th&# đ&# xu&#ng v&#i máu chan hòa, gi&#ng nh&# thanh c&#i m&#c b&# g&#y làm đôi, còn đ&#&#c trói &#i trên c&#t b&#i nh&#ng dây bên đ&#&#i.

Th&# r&#i t&#t c&# các tù nhân b&# c&#&#ng bách ph&#i đi vòng quanh đ&# ngó t&# th&#.

Tù Nhân N&#i Điên Vì M&#c Kích Nh&#ng V&# Hành Quy&#t T&#i Công C&#ng.

Nh&#ng n&#n nhân b&# hành quy&#t g&#m c&# nh&#ng ng&#&#i kêu xin đ&#&#c ch&#t khi b&# tra t&#n, ăn c&#p đ&# ăn, hay ch&# vì khóc th&#&#ng cho hai đ&#a nh&# b&# b&# &# nhà. L&#i bu&#c t&#i là thi&#u ni&#m tin &# đ&#ng c&#a t&# qu&#c. Bao g&#m c&# nh&#ng ng&#&#i b&# vu cáo là "nh&#ng ph&#n t&# ch&#ng đ&#ng" hay "b&#n ph&#n đ&#ng".

N&#i hành quy&#t &# công c&#ng quá đông các tù nhân đ&#n n&#i nh&#ng n&# tù đ&#ng đàng tr&#&#c m&#c kích cu&#c hành hình &# kho&#ng cách đ&# 1 mét và th&#&#ng b&# máu v&#ng trúng ng&#&#i. M&#t s&# các n&# tù quá kinh s&# đ&#n n&#i h&# nôn m&#a, ng&#t x&#u, ho&#c b&#t đ&#u b&# b&#nh th&#n kinh (thí d&# nh&# t&# nhiên ca hát hay c&#&#i m&#t cách điên đ&#i). H&# b&# đ&#a đ&#n xà lim k&# lu&#t vì t&#i "t&# t&#&#ng y&#u đ&#u i" và "bi&#u hi&#n s&# th&#&#ng ti&#c v&#i k&# thù c&#a nhân dân".

Nh&#ng ai b&# đi&#n hoàn toàn t&# nhiên m&#t đ&#ng và ch&#ng m&#t ai bi&#t chuy&#n gì đã x&#y đ&#n v&#i h&#.

Hi Suk Choi và Young Ok Choi, hai bà n&#i tr&# c&#a thành ph&# Kimchaek, đã b&# k&# lu&#t vì t&#i ca hát t&#i ch&# và sau đó ch&#t vì b&# tra t&#n b&#ng đ&#n. Tr&#i tù Kaecheon có 20 phòng k&# lu&#t mà lúc nào cũng đ&#y nh&#ng tù nhân "t&# t&#ng y&#u đ&#i" trong ngày hành quy&#t t&#i công c&#ng.

Tù Nhân B&# Gi&#t Trong Phòng Ép H&#i Đ&#u Hòa Nhi&#t Đ&#

Có nh&#ng tên đao th&# ph&# thu&#c Phòng Th&#m V&#n c&#a T&#ng Hành Dinh Công An T&#nh. Ở đây, chúng hành quy&#t nh&#ng tù nhân mà chúng x&#u h&# đ&# gi&#t ngoài công c&#ng. Chúng luôn luôn gi&#t tù nhân vào n&#a đêm không c&#n xét x&# và chôn đ&#u thi th&# ở thung lũng ngay bên.

Có m&#t phòng ép h&#i đ&#u hòa nhi&#t đ&# đ&#c dùng đ&# tra t&#n và gi&#t ng&#i. Phòng thì kho&#ng 60 phân (cm) vuông và đ&# cao đ&#c thay đ&#i tùy vào chi&#u cao c&#a tù nhân. Tr&#c h&#t, tù nhân thì b&# đ&#y vào m&#t cái bao b&#ng r&#m r&#, và b&# đ&#a vào trong phòng v&#i cái đ&#u k&#p gi&#a hai đ&#u g&#i c&#a mình. Nh&#ng hành đ&#ng này th&#ng x&#y ra vào lúc 1 hay 2 gi&# sáng. Nhi&#t đ&# đông l&#nh đ&#c dùng cho mùa đông và nhi&#t đ&# nóng đ&#c dùng cho mùa hè.

M&#t thi&#u niên 17 tu&#i, con trai c&#a m&#t ng&#i th&# hàn ở x&#ng s&#t Kimchael, b&# mang vào đây kho&#ng tháng 10 năm 1987. C&#u ta b&# b&#t vì t&#i l&#p băng đánh nhau ở tr&#ng. Băng đ&#ng đánh nhau đ&#c xem là t&#i ph&#m nghiêm tr&#ng đ&#a đ&#n s&# l&#t đ&# ở B&#c Hàn. C&#u ta b&# gi&#t trong phòng vì đ&# đông l&#nh ở n&#a khuya. Tôi nghe đ&#u này t&# Yong Ho, m&#t tên lính canh, ng&#i nói v&#i chúng tôi m&#t cách kiêu h&#nh "T&#i bay, lũ chó cái nên v&#ng l&#i tr&# phi t&#i m&#y mu&#n b&# gi&#t nh&# th&#ng nhóc đó, đông c&#ng và b&# nén."

Đúng th&#, nh&#ng tên lính canh khác cũng nói nh&#ng l&#i đe đ&#a t&#ng t&# nh&# v&#

M&#t chàng thanh niên tr&# nên di&#n lo&#n vì k&#t qu&# c&#a nh&#ng s&# tra t&#n tái đ&#n không ng&#ng. M&#t ngày, anh ta than phi&#n "L&#nh T&# Vĩ Đ&#i? Ông ta đã làm đ&#c gì cho tôi"

Anh b b đồng l nh cho đ n ch t trong phòng ngay t i hôm đó.

Cái phòng đó k phòng ng c c a tôi ngay cu i hành lang. Ti ng kêu la c a m t tù nhân c ng l i và ti ng gi n d c a lính canh c đ y anh ta vào cái bao r m và vào phòng, luôn luôn làm tôi nh gi c. Tôi luôn luôn th y nh ng tên đao ph th b n đ ng ph c v i m t ngôi sao trên vai trong nh ng l n đó. Trong su t th i gian 14 tháng tôi ở đó, tôi nh có đ n 5 hay 6 l n gi t ng i trong căn phòng đó.

Tù Nhân Nam B B n Ch t Vì C L y “Đ t Sét Ăn Đ c” T Các Tù N

Cu i tháng 2 năm 1990, chúng tôi mang đ t sét ăn đ c trong nh ng túi. Vài tù nhân nam phía bên kia con sông nhìn th y chúng tôi ăn đ t sét. Họ nhìn nh nh ng b x ng v i đ u lâu và c p m t sáng. Họ ra đ u v i chúng tôi đ xin ít đ t sét. Không m t ai trong chúng tôi tr l i vì s b k lu t. Quá tuy t v ng, ba ng i trong b n h đ n bên phía chúng tôi đ l y đ t sét.

Thình lình, chúng tôi nghe ti ng súng. M t c nh t ng kinh kh ng sau khi ti ng súng ng ng. T t c chúng tôi đ u s hãi. B ru t c a m t tù nhân nam lòi ra ngoài. Nh ng ông ta còn s ng vì chúng tôi nghe gi ng y u đ u i th u thảo c a ông ta "C u tôi v i!" Ng i tù th hai b b n g y chân và đang ch y máu. Ng i tù th ba ch t ngay t i ch . Ngay sau đó, m t chi c xe v n t i ch y t i và m t tên sĩ quan nói "Đ a chúng nó h t lên xe, s ng hay ch t". Chúng tôi đ c l nh quay l i làm vi c.

T i hôm đó, kho ng 20 n tù kêu than đau b ng và ch t vì ăn quá nhi u đ t sét.

Cu i tháng 2 năm 1990, chúng tôi đang khiêng nh ng l t đ t m i t qu núi bên c nh cho v n tr i tù. Th t là m t m i đ trèo núi r i mang đ t m i th ng xu ng v n. Vì tr i tháng 2 còn l nh, chúng tôi không tìm đ c th o v t nào đ ăn trên núi, dù r ng chúng tôi đã tìm ki m h t s c. Quá s m trong mùa.

Có m t ngày, tôi th y m t tù nhân ăn đ t sét. Nh m i khi, chúng tôi đã ki t l c, đói và khát.

Mßt ngßi trong bßn hß nói vßi tßi "Kß Toán Viên, bà có mußn mßt chút không? Cái này tßt và ngon lßm. Thß đi." Tôi chßng lßng phßi mßt giây nào và ăn nó lißn. Đó là đßt sét và, quß thßt, bßn bßt và rßt ngon. Tôi ăn khoßng đß mßt nßa nßm tay hôm đó và tôi cßm thßy no và cßm thßy có sßc hßn. Tß cßa chúng tôi di chuyßn chß đßo bßi tßi bß sông nßi mà ba tù nhân nam bß gißt chßt.

Tù Nhân Bß Bßn Chßt Vì Ngß Gßc Trên Trißn Cao

Tháng Hai năm 1988, khi đang khußn cái túi 20 kilogram đßt lßy trên núi mang vß vßn trßi tù, mßt tù nhân nß trßt tß chân và té trên trißn núi, khißn hai ngßi tù khác cũng bß ngã theo trên đßng. Mßc dù hß có thß đßc giúp lên đß nhßp lßi đoàn, hß bß bßn chßt ngay lßp tßc. Nhßng tên lính canh quát tháo nhßng ngßi còn lßi "Tßi mßy thßy chuyßn xßy ra chßa? Đây là đißu sß xßy tßi tßi mßy nßu tßi mßy ngß!"

Mßi tháng Hai, tßt cß tù nhân đßu bß vßn đßng đß mang đßt trên mßt tß núi Kaechon tßi vßn cßa trßi tù. Quß núi ß bên ngoài trßi tù, cao 600 thßc c, rßt gß ghß và trßn trßt khi trßo lên hay trßo xußng trißn núi cao.

Mßi nß tù phßi khußn túi nßng 20 kg đßt trên lßng xußng tßn nßi đßt trßng cßy. Tù nhân bß đá và đánh đßp nßu túi đßt nào cân nhß hßn 20 kg. 300 tên lính canh tù và 350 tên cßnh sát đßng đßc theo con lß chßa súng trßng vào đám tù. Tù nhân bß ra lßnh phßi đi 3 chuyßn bußi sáng và thêm ba chuyßn nßa bußi chißu. Trßo lên và xußng ngßn núi cao 600 thßc c 6 lßn mßt ngày nhß bß tra tßn. Tù nhân bß cßnh cáo rßng nßu hß đi ra ngoài con lß cho dù mßt bßc, hß sß bß bßn chßt tßc thì.

Tù Nhân Bß Gißt Vì Ăn Cám Heo

Không có mßt chút thßc phßm nào đßc lßng phßi trong nhà bßp cßa trßi tù. Các tù nhân ß nhà bßp luôn luôn lßy nhßng thßc phßm đß thßa bên ngoài đß nuôi heo. Nhß thß, nhßng con heo lúc nào cũng đßc nuôi đßy đß và mßp cho nhßng viên chßc công an. Các tù nhân ghen vßi nhßng con heo đßc ăn ngon và sung sßng. Tß chß phân cũng trách nhißm rßa sßch chußng heo. Nhßng tù nhân chß phân lúc nào cũng đßi đß nhißu ngßi trong bßn hß lißu mßng ăn cßp cám heo khi đi ngang qua. Khi bß bßt ăn cám heo, hß bß bßn chßt ngay.

Nh&#ng tù nhân trong t&# ch&# phân công ch&# đ&# c r&#a chu&#ng heo vì h&# có th&# đ&# c ăn nh&#ng ch&# cảm heo còn th&#a l&#i qua bàn tay còn dính đ&#y phân. Tù nhân trong t&# nuôi heo mang cảm nuôi heo các tù nhân đ&#n r&#a chu&#ng heo, nh&# th&# các tù nhân r&#a chu&#ng heo có th&# sung s&#ng có c&# may có m&#t "b&#a ăn ngon" v&#i nh&#ng con heo.

Kum Bok Kim ng&#&i qu&#n Kanggye, t&#nh Jagang. Bà ta đ&#p và có m&#t t&#m lòng r&#t t&# t&#. M&#t l&#n bà ta b&# b&#t g&#p mang cảm ra cho heo ăn khi mà nh&#ng tù nhân khác đang &# xung quanh r&#a chu&#ng. Bà ta b&# đánh đ&#p tàn nh&#n b&#i m&#t ng&#&i cai tù và b&# đá đ&#n n&#i ng&#t đi. Bà b&# ép vi&#t gi&#y thú t&#i và b&# g&#i đi đ&# đ&#u tra thêm. Bà ch&#t vì tra t&#n trong su&#t cu&#c đ&#u tr&#.

Tù Nhân Bắc Hàn Vì Ăn C&#p Ngô

T&#t c&# các tù nhân đ&#u đ&# c v&#n đ&#ng m&#i năm m&#t l&#n cho công vi&#c g&#t mùa &# nông tr&#i tù. Kho&#ng 400 lính canh đ&#ng canh khi tù nhân làm vi&#c bên ngoài tr&#i tù. Tháng 9 năm 1990, 5 ng&#&i tù nam không th&# c&#ng l&#i đ&# c s&# thêm mu&#n ăn ngô s&#ng trong khi làm vi&#c và h&# đã ăn c&#p vài trái đ&# ăn m&#t cách v&#i v&#. Lúc đó, tôi đang đ&#a m&#t l&#nh làm vi&#c t&#i m&#t t&# g&#n đó. Năm ng&#&i tù đó b&# lính canh b&#n ch&#t ngay l&#p t&#c mà không c&# có s&# c&#nh cáo nào. Trong tù, r&#t ít có các cu&#c x&# hay đ&#u tra v&# các v&# k&# lu&#t hay gi&#t tù. K&# lu&#t và gi&#t tù không c&#n xét x&# hay đ&#u tra thu&#c quy&#n c&#a qu&#n đ&#c nhà tù.

Lính Canh Gi&#t Tù Đ&# Gi&#i Trí

Có đôi l&#n tôi th&#y nh&#ng tên lính canh ch&#n m&#t nhóm tù nam l&#i đ&# gi&#i trí. "Ê, mày và mày, l&#i đây. n&#u mày đi qua đ&# c k&#m gai, tao s&# cho t&#i mày v&#." V&#i nh&#ng câu này, lính canh tù đang xúi các tù nhân v&#&t hàng rào giây k&#m gai g&#n đ&#n. Tù nhân quá tuy&#t v&#ng và hoang mang đ&#n n&#i, không c&# chút ng&#n ng&#, h&# nh&#y vào ch&# ch&#t v&#i ni&#m hy v&#ng m&#ng mạnh đ&# c tr&# v&# nhà.

Đ&#u này cho th&#y sinh m&#ng tù nhân đ&# c coi nh&# b&# và thay th&# m&#t cách d&# dàng. Đây không ph&#i là tr&#ng h&#p ng&#u nhiên riêng bi&#t. Tôi đã nghe v&# đ&#u này nhi&#u l&#n và chính tôi m&#c kích đ&#n hai l&#n trong su&#t th&#i gian 5 năm trong tù

Tù Nhân B Gi t trong Cu c Th Nghi m Ch t Đ c Hóa H c M i.

M t ngày trong tháng Hai năm 1990, tôi đang làm công vi c bàn gi y th ng ngày v văn phòng đi u hành ch huy vào kho ng 10 gi sáng khi, th t ng c nhiên, tên qu n đ c nhà tù, phó qu n đ c, tr ng phòng tình báo và ba viên sĩ quan l m t b c vào phòng. M t ng i trong b n h đ a tay ch cái gì đó bên ngoài c a s c a tôi. Tôi r t là s vì s xu t hi n b t th ng c a h . R i tôi nghe chúng nói "Xem kia! Th t là mảnh li t. Đúng là Ti n sĩ Sung Ki Lee là m t nhà khoa h c vĩ đ i! Xong, t gi tr đi, đó là vũ khí chi n tranh hóa h c."

Sau đó m t lúc, khi tôi đi qua bên kia c a căn phòng đ đ a m t s gi y t cho lính canh, tôi th y chúng nhìn cái gì đó bên ngoài c a s m t cách nghiêm tr ng. Trên đ ng tr l i bàn làm vi c, tôi li c l ra ngoài. Tôi th y r t nhi u tù nhân n m la li t trên s n đ i, trào máu m m và n m b t đ ng, bao ph b i m t lu ng khói l và xung quanh là m t đ ng lính canh đeo m t n găn h i mà tôi đã mang cho tên cai h i sáng s m.

Tháng Hai năm 1990, tôi đ c tên cai g i đi theo h n t i m t căn nhà kho c a qu n tr i lúc 5:30 sáng. H n ra l nh tôi l y ra sáu bó (5 c p trong m i bó) m t n ch ng h i v i nh ng b qu n áo dài b ng cao su nhìn gi ng nh đ c a th l n ngoài bi n. Khi tôi tr l i phòng tù c a mình, t ng c ng 150 tù nhân, nhi u ng i t m i t , đã đ c l a và phân cách ra v i các tù nhân khác.

Nh ng tù đ c l a h u h t là tàn t t và nh ng ng i ph n y u đ u i ch có m t chút giá tr lao đ ng.

Tôi ph i phát l nh ăn tr a nh th ng cho s tù nhân nam nh ng 150 ph n ăn ít h n cho s tù n . Tù nhân b t đ u đ a m t nhìn nhau m t cách s h i khi 150 tù nhân đã không tr l i làm vi c. M t b u không khí căng th ng b t bình th ng và s h i lan r ng trong đám tù.

Bình th ng, Khi m t tù nhân b đ a đ n xà lim k lu t, m t l i công b luôn luôn đ c nói v lý do t i sao tù nhân b ph t k lu t đ c nh cáo nh ng tù nhân khác. Nh ng t i hôm đó, có quá nhi u tù nhân b đ a đ n xà lim k lu t vì t i thì th m v i nhau, nhìn xung quanh m t cách s h i và trao đ i nh ng đ u hi u căng th ng không k c có l i công b th ng khi. T i đó, nh ng

xà lim k&# lu&# t ch&# t đ&# y v&# i m&# t b&# n danh sách dài thông nh&# ng tù nhân ch&# b&# ph&# t. R&# rõ ràng, đám qu&# n tù đã c&# g&# ng che đ&# y v&# gi&# t ng&# i.

Vào kho&# ng tháng 10 năm 1990, m&# t ng&# i x&# p k&# s&# đ&# c g&# i t&# i đây t&# Hamhung. Ông ta trách nhi&# m cho m&# t v&# n&# trong x&# ng &# đó và đã b&# bí m&# t hành quy&# t trong m&# t căn ng&# c đ&# i đ&# t kho&# ng 1 tháng sau. Lúc đó, tôi đ&# c l&# nh gi&# m m&# t ph&# n ăn trong nhà b&# p. Sau đó, tôi đã đ&# c, vì tin t&# ng, cho bi&# t v&# v&# gi&# t này b&# i m&# t tù nhân/y tá có tham đ&# vào vi&# c tiêu t&#ng t&# thi.

Trong th&# i gian đó, 500 tù n&# đ&# c g&# i đi t&# đây t&# i đ&# a h&# t Hwachon vì s&# phát tri&# n c&# a x&# ng hóa h&# c. Đ&# kho&# ng 1 tháng, các tù nhân đ&# c đ&# a tr&# v&# . M&# t trong nh&# ng tù nhân nói cho tôi hay &# Hwachon có m&# t vi&# n nghiên c&# u đ&# c bi&# t v&# hóa h&# c.

Gi&# t Tù Nhân Trong Các Cu&# c Th&# Nghi&# m Ch&# t Hóa H&# c

M&# t ngày trong tháng 5, năm 1988, tôi &# tù đ&# c kho&# ng 6 tháng và h&#y còn đang c&# làm quen v&# i cu&# c s&# ng trong tù. Tôi làm vi&# c trên l&# u 2 c&# a x&# ng xu&# t c&# ng khi&# ng nh&# ng hàng hóa đã làm đ&# c m&# t n&# a t&# bàn này qua bàn khác đ&# ráp đóng. Trong m&# t b&# a ăn tr&# a, ngó qua c&# a s&# , tôi th&# y m&# t đ&# ng b&# p c&# i xu&# t t&# i &# l&# i c&# a vào nhà b&# p. Đây là l&# n duy nh&# t mà tôi th&# y nh&# ng cây b&# p c&# i hình đ&# ng t&# t t&# i nh&# v&# y trong tù. Tôi đối đ&# n n&# i b&# t đ&# u t&# h&# i ai là ng&# i may m&# n đ&# c ăn nh&# ng chi&# c b&# p c&# i đó.

M&# t ch&# c sau đó tôi tr&# l&# i ch&# cũ, tôi th&# y kho&# ng 50 n&# tù dùng tay b&# c ăn b&# p c&# i trong bát. B&# p c&# i nhìn gi&# ng nh&# đã đ&# c h&# p cách th&# y. Ngay sau đó, tôi th&# y tù nhân nôn m&# a, h&# c máu m&# m và n&# m r&# trên đ&# t. Tôi không th&# đ&# ng nhìn thêm n&# a.

Nh&# ng khi tôi tr&# l&# i ch&# cũ m&# t lúc sau, tôi th&# y lính canh tù khi&#ng xác t&# thi c&# a các tù nhân lên xe v&# n t&# i.

Có nhi&# u ng&# i l&# m&# c qu&# n áo tr&# ng xung quanh các tù nhân đang h&# p h&# i. Đi&# u này r&# t k&# l&# vì các tù nhân chính tr&# b&# ki&# m soát g&# t gao đ&# n n&# i không ai đ&# c cho phép vào bên trong. R&# i tôi ch&# t nh&# đ&# n, vài ng&# i c&# a m&# i t&# , kho&# ng 50 n&# tù đ&# c l&# nh ra bên ngoài tr&# c đó.

Sau đó, có lái công bá là há chát vì bá ngá đác thác ăn. Các tù nhân biát chuyán và há bát đáu báo cho nhau biát qua ánh mát. Nháng tên viên chác nhà tù rát lo láng, cá giá các tù nhân im láng. Tái sao các tên cai tù quá sá hãi vì sá ngá đác thác ăn khi nó đác nói đán không phái vì bá tráng phát nhá nháng lán khác? Mát cách khác tháng, nhiáu tù nhân bá đáa đán xà lim ká luát tái hôm đó vì tái thám thì và nhìn sá hãi.